

Vi mener også, det er vigtigt, at vi får bygget flere ældreegnede boliger samt flere boliger til de handicappede. Faktisk er der her mulighed for at slå to fluer med ét smæk. Der er en hel del handicappede, som i dag er det, jeg vil kalde decideret fejlplacerede i ældreboligbyggerierne og plejeboligerne. Vi mener, at der skal bygges nye boliger til disse handicappede, så de også kommer til at bo sammen med nogle i deres egen aldersklasse. Samtidig kan der i disse plejeboliger for ældre netop rykke ældre ind. Derved får vi løst to påtrængende problemer på én og samme tid.

Når det gælder sygehusvæsenet, er vi lige præcis på det punkt tilfredse med det, jeg vil tildele mig at kalde et konservativt fingeraftryk i regeringsgrundlaget, for vi får ikke et helt frit sygehusvalg, som specielt Venstre har lagt op til. Det tror jeg også er godt at vi ikke får. Et helt frit sygehusvalg vil meget vel kunne føre til, at man har brug for overkapacitet i det offentlige, og det er der ingen grund til, og det er der sådan set heller ikke nogen mulighed for at skabe, sådan som det ser ud i den nuværende situation.

Dér, hvor det private kan komme ind i billedet, er som supplement til det offentlige. Når det offentlige ikke kan leve op til de ventelistegarantier, som regeringen og som vi også fra Kristeligt Folkepartis side ønsker at give, og når man ikke kan få den behandling, som man blev lovet, i offentligt regi, er det fint, hvis patienten har krav på at få behandling, vel at mærke gratis behandling, på et privathospital eller endog i udlandet.

Men det er vigtigt, at de private hospitaler herhjemme ikke får lov til at køre fuldstændig på fribillet, også i forhold til de uddannelsesmæssige opgaver, som et sygehusvæsen må være med til at løfte. Det mener vi at det private også må være med til at løfte, hvis de i højere grad skal være aktører på sygehusområdet.

Vi mener også, det er vigtigt, at der bliver sat fokus på strukturerne inden for sygehusvæsenet, at der ikke bare bliver bevilget flere penge, men at vi får gjort op med nogle af de stive faggrænser, som også er med til, at vi i dag ikke har så effektivt et sygehusvæsen, som vi kunne have, selv om mange læger og sygeplejersker naturligvis gør et godt stykke arbejde i dag.

Når det gælder frihed på arbejdsmarkedet, er intentionerne i regeringsprogrammet gode. Vi støtter fra Kristeligt Folkepartis side oprettelsen af en tværfaglig statslig a-kasse. Vi støtter også regeringens forslag om, at det skal sikres, at man har ret til at forhandle deltid. Men vi spørger os

selv, hvorfor det er nødvendigt med et helt udvalgsarbejde for at få ophævet de eksklusivaftaler, som i dag tvinger mange arbejdstagere ind i fagforeninger.

Her mener vi, at regeringen reelt har tvivlet på sig selv og har mistet modet i forhold til at gøre det nødvendige og gøre det, som både Venstre og De Konservative, bl.a. sammen med Kristeligt Folkeparti, har været med til at foreslå, da de var i opposition. Vi mener, det er vigtigt, at man ikke tøver på det område, men tager det fulde skridt fremad for at sikre frihed på arbejdsmarkedet, for at befri arbejdsmarkedet for tvang på dette område og for ikke mindst at befri mange arbejdstagere.

Vi hilser det også velkommen, at regeringen har sadlet om i forhold til den tidligere regering, når det gælder erhvervspolitikken. Den tidligere regering havde jo fremsat et finanslovsforslag, som ville betyde en række nye skatter og afgifter på erhvervslivet, som i høj grad ville belaste de selvstændige erhvervsdrivende.

Vi hilser det med tilfredshed velkomment, at regeringen har sagt, at disse nye skatter og afgifter vil blive taget af bordet, for det er vigtigt, at vi sikrer et dynamisk og konkurrencedygtigt erhvervsliv. Det er jo i virkeligheden det, der er forudsætningen for, at vi kan få skabt øget beskæftigelse, at vi kan få skabt plads til og finansieret de velfærdsforbedringer, som vi også fra Kristeligt Folkepartis side gerne vil være med til at få finansieret.

Kl. 15.45

Vi mener også, det er vigtigt at få gjort noget ved det administrative bøv. Det er måske somme tider lidt lettere at sige det end at få gjort noget ved det. Det har jo været en overskrift for ikke bare denne, men også tidligere regeringer. Men vi skal tilsige regeringen al mulig positiv støtte til for alvor at få gjort noget ved det administrative bøv, sådan at erhvervslivet i endnu højere grad kan blomstre, så man bruger tiden på det, som er til gode også for vores samfund, nemlig at forøge indtjeningen.

På trods af at regeringen vil forbedre de økonomiske rammevilkår for erhvervslivet, og det er som sagt godt for os alle, melder spørgsmålet sig alligevel i forhold til de mange løfter, der er blevet afgivet fra regeringspartierne i valgkampen, og som også er blevet programsat i regeringsgrundlaget: Hvem skal betale for de velfærdsforbedringer, som regeringen har stillet befolkningen i udsigt også på meget kort sigt?